

200704223/1.

Datum uitspraak: 21 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/25501 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 23 mei 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 mei 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

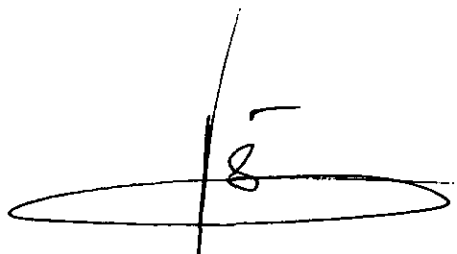
w.g. Beerse
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 augustus 2007

382-527.

Verzonden: 21 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 06/25501

V.nr.:

inzake: geboren op van Russische
nationaliteit, wonende te eiser,
gemachtigde: mr. R.J. Schenkman, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
gemachtigde: mr. T. Hartsuiker, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 1 maart 2000 heeft eiser een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Verweerder heeft de aanvraag op grond van het bepaalde in artikel 117, eerste lid en onder c, van de Vw 2000 aangemerkt als strekkende tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Op 29 januari 2002 heeft verweerder aan eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Bij brief van 26 februari 2002 heeft eiser zijn zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Bij besluit van 7 maart 2002 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij beroepschrift van 3 april 2002 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Bij brief van 28 november 2003 heeft verweerder het bestreden besluit ingetrokken. Bij brief van 1 december 2003 heeft eiser het beroep ingetrokken.

2. Op 20 september 2004 heeft verweerder aan eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Bij brief van 25 oktober 2004 heeft eiser zijn zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Bij besluit van 5 november 2004 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij beroepschrift van 12 november 2004 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Bij brief van 3 november 2005 heeft verweerder het bestreden besluit ingetrokken. Bij brief van 9 november 2005 heeft eiser het beroep ingetrokken.

3. Op 21 maart 2006 heeft verweerder aan eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Bij brief van 18 april 2006, verzonden op 19 april 2006 en aangevuld bij brief van 4 mei 2006, heeft eiser zijn zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Bij besluit van 8 mei 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

4. Bij beroepschrift van 24 mei 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 26 juni 2006. Op 7 juli 2006 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 27 oktober 2006 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

5. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 24 november 2006. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig E. den Boer als tolk in de Russische taal.

6. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. ASIELRELAAS

Eiser heeft het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd. Eiser is afkomstig uit Zijn vader was Tsjetsjeens, zijn moeder Armeens. Eisers vader is in november 1999 gaan vechten voor de Tsjetsjeense opstandelingen. Op 8 februari 2000 is eiser door opstandelingen mee naar de bergen genomen. Zij vroegen hem voor hen te vechten omdat hij in het Russische leger had gediend. Als eiser weigerde zou zijn moeder iets overkomen. Eisers paspoort werd ingenomen. Ook moest eiser de islam accepteren. Eiser heeft op 12 februari 2000 toegestemd omdat hij niet meer mishandeld wilde worden. In de nacht van 15 februari 2000 vonden bombardementen plaats en eiser is toen gevlucht. Een uur na zijn ontsnapping is eiser gearresteerd door de Russen die hem ervan beschuldigden een opstandeling te zijn. Eiser is mishandeld en naar een bunker gebracht. De Russen waren ervan op de hoogte dat zijn vader tegen hen had gevochten. Een oude man die eiser en drie andere gevangenen eten en wodka bracht heeft eiser desgevraagd die avond laten ontsnappen, toen iedereen een beetje dronken was. Eiser is vervolgens naar huis gerend. De burens hebben eiser naar zijn moeder gebracht. De ouderlijke woning was gebombardeerd en verwoest. Samen hebben zij Georgië verlaten.

III. STANDPUNTEN PARTIJEN

1. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Eiser is niet in zijn belangen geschaad door het intrekken van eerdere beschikkingen, nu van meet af aan het relaas ongeloofwaardig is geacht; eiser heeft steeds geweten dat niet in zijn verblijf zou worden berust. Eiser heeft geen documenten als bedoeld in artikel 31, tweede lid en onder f, van de Vw 2000 overgelegd. Dit is niet verschoonbaar, omdat geen geloof aan het relaas wordt gehecht. Voorts kan van eiser worden verwacht dat hij enig document betreffende de reis per auto/minibus had overgelegd. Hij heeft summier verklaard over de reisroute. Artikel 31, tweede lid en onder f, van de Vw 2000 kon bij de onderhavige beschikking worden betrokken omdat thans de Vw 2000 in werking is getreden. Verweerder heeft zich gemotiveerd op het standpunt gesteld dat het relaas van eiser geen positieve overtuigingskracht heeft.

2. Eiser legt aan het beroep ten grondslag dat hij in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning.

Door het telkens intrekken van beschikkingen, net voor het beroep zou worden behandeld, heeft verweerder in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur gehandeld en mocht eiser daaruit afleiden dat hem een vergunning zou worden verleend.

Ten onrechte is het ontbreken van identiteits- en nationaliteitsdocumenten tegengeworpen, nu in de beschikking van 5 november 2004 is opgemerkt dat dit niet wordt tegengeworpen. Eisers documenten zijn vernietigd en zijn paspoort is ingenomen door Tsjetsjeense strijders. Het niet overleggen daarvan is derhalve verschoonbaar.

Eiser heeft voldoende over de reisroute verklaard onder meer door de namen van vermoedelijke doorreislanden te noemen.

De taalanalyse is verricht door taalanalist met codenaam ARM4, tegen wie Vluchtelingenwerk op 31 oktober 2003 een klacht heeft ingediend. Dit vormde voor de IND aanleiding om in deze zaken nogmaals onderzoek te laten verrichten door onderzoeksbureau INALCO. De gemachtigde van de IND heeft bij brief van 29 september 2003 aan eiser laten weten de uitslag te willen afwachten en te betrekken bij de aanvraag van eiser. Dit is tot op heden niet gedaan. Nu deze uitslag ook in eisers

procedure van belang is, is dit onzorgvuldig. Verweerder mocht zich derhalve niet baseren op de taalanalyse. Eiser verwijst in dit verband tevens naar de uitspraak van de rechtbank Zwolle van 12 mei 2004 (AWB 02/58740). Eiser spreekt geen Tsjetsjeens omdat in de voormalige Sovjet-Unie Russisch werd gesproken en het Russisch de algemene voertaal in Tsjetsjenië is (zie Tussentijds Bericht Vreemdelingen circulaire 2001/66, dat geldig was ten tijde van het beslissen) en waar Tsjetsjeens spreken verboden was. Daarbij komt dat eiser in Moskou heeft gestudeerd en wel beschikt over enige feitenkennis over Tsjetsjenië. Aan de door verweerder in dit verband genoemde algemene bronnen kan voorbijgegaan worden, nu geen vindplaats wordt genoemd en deze bronnen geen ambtsbericht zijn. Eiser weet wel degelijk waar de naam Tsjetsjenië vandaan komt (zie eerste gehoor, blz. 11).

IV. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.
2. Op 1 april 2001 is de Vw 2000 in werking getreden en is de Vreemdelingenwet 1965 (Vw) ingetrokken. Ingevolge de Vw 2000 houdt het bestreden besluit de beslissing in over de verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000.
3. Ingevolge artikel 13 van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien met de aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend, dan wel indien internationale verplichtingen of klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.
4. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.
5. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:
 - a. die verdragsvluchteling is;
 - b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.
6. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
7. Eiser heeft zich beroepen op het vertrouwensbeginsel en op schending door verweerder van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waarbij is gewezen op het telkens intrekken van beschikkingen. De rechtbank is niet gebleken van feiten of omstandigheden die dit beroep kunnen rechtvaardigen. Zo is bijvoorbeeld nimmer aan eiser schriftelijk of anderszins toegezegd dat in zijn verblijf hier te lande zou worden berust. Er is voorts geen rechtsregel die maakt dat aan de enkele intrekking van een besluit, het gerechtvaardigd vertrouwen kon worden ontleend dat aan eiser een verblijfsvergunning zal worden verleend.

De stelling dat verweerder in strijd heeft gehandeld met algemene beginselen van behoorlijk bestuur faalt, nu eiser deze stelling niet heeft geconcretiseerd.

8. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder in het thans bestreden besluit ten onrechte het ontbreken van identiteits- en nationaliteitsdocumenten tegenwerpt, nu dit in de beschikking van 5 november 2004 niet is tegengeworpen. Het feit dat het ontbreken van genoemde documenten in het thans bestreden besluit wordt tegengeworpen maakt dit besluit niet onzorgvuldig. Met het intrekken van het vorige besluit van 5 november 2004 is de asielprocedure van eiser immers geheel open komen te liggen. De rechtbank acht voorts van belang dat verweerder in het voornemen van 21 maart 2006 het ontbreken van identiteits- en nationaliteitsdocumenten aan eiser heeft tegengeworpen en eiser daarop in de zienswijze heeft kunnen reageren en ook heeft gereageerd.

9. Eiser heeft gesteld dat zijn documenten zijn vernietigd en dat zijn paspoort is ingenomen door Tsjetsjeense strijders, zodat het niet overleggen van identiteits- en nationaliteitsdocumenten verschoonbaar is. Verweerder heeft deze verklaring niet verschoonbaar geacht, nu het relaas van eiser niet geloofwaardig wordt geacht. Gelet op hetgeen hierna wordt overwogen, is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich op deze grond in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het toerekenbaar is dat eiser geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn nationaliteit en identiteit en dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan eiser heeft kunnen tegenwerpen.

10. Nu verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 heeft kunnen tegenwerpen, dient van eisers relaas positieve overtuigingskracht uit te gaan wil het door verweerder geloofwaardig kunnen worden bevonden. Verweerder heeft zich ter onderbouwing van het standpunt dat daarvan geen sprake is onder meer op het standpunt gesteld dat het niet geloofwaardig is dat eiser geen Tsjetjeens spreekt en dat eiser vage en summierere verklaringen heeft afgelegd over andere aspecten betreffende zijn gestelde gebied van herkomst en etniciteit, bijvoorbeeld de verklaring van eiser dat hij niet weet tot welke Tsjetsjeense clan en stam hij behoort. Verweerder heeft zijn standpunt mede gebaseerd op openbare bronnen, waarvan de inhoud onder meer wordt bevestigd door het ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van 14 januari 2005. Eiser heeft geen aanknopingspunten genoemd voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van de door genoemd ambtsbericht bevestigde informatie. Uit deze bronnen blijkt dat de Tsjetsjeense bevolkingsgroep veel waarde hecht aan cultuur, waarden en vooral tradities. De rechtbank neemt voorts in aanmerking de eigen verklaringen van eiser, met name waar het betreft de verklaringen van eiser dat hij vanaf tweejarige leeftijd is geboren in een Tsjetsjeens dorp, alwaar hij heeft gewerkt als gymnastiekleraar, dat zijn vader een Tsjetsjeen is die gevochten heeft tegen de Russen en dat dit tevens geldt voor zijn oom. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder het asielrelaas van eiser in redelijkheid ongeloofwaardig heeft kunnen achten.

11. Het door eiser gedane beroep op TBV 2001/16 had verweerder niet tot een ander oordeel hoeven leiden, nu verweerder zich gelet op het voorgaande in redelijkheid op het standpunt gesteld heeft dat eiser over te weinig kennis van de Tsjetsjeense taal en cultuur beschikt. Anders dan eiser lijkt te menen ziet de door hem geciteerde zinsnede uit genoemd TBV, - namelijk: dat in zijn algemeenheid niet gesteld kan worden "dat zij over (enige) kennis beschikken van de Tsjetsjeens taal"- , op andere etniciteiten dan de Tsjetsjeense etniciteit. Dit TBV vermeldt juist dat indien een etnisch Tsjetsjeen afkomstig is uit Tsjetsjenië en hij alleen de Russische taal spreekt dit reden voor twijfel is en een taalanalyse kan worden aangevraagd. Zulks is dan ook gebeurd. De rechtbank is concluderend van oordeel dat verweerder terecht heeft gesteld dat het voornemen, dat is ingelast in het bestreden besluit, niet strijdig is met het TBV.

12. Hetgeen door partijen overigens is aangevoerd, zoals de vraag of de taalanalyse zorgvuldig tot stand is gekomen, behoeft gelet op het voorgaande geen bespreking.

13. De conclusie is dan ook dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan.

14. Op grond van het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

15. Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

V. BESLISSING

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 23 mei 2007 door mr. G.S. Crince Le Roy, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. E.M. de Buur, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op: **23 MEI 2007**

Conc.:EB
Coll: *MA*
D:C

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

19 JUN 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Per fax: 070 - 365 13 80 (en per gewone post)

Raad van State

De Hoogedelgestrenge Heer Voorzitter van de
Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Hoger beroepschrift

Ingesteld door:

(appellant)

wonende te

A P P E L L A N T

Bepaaldelijk gevolmachtigde tot het
instellen van onderhavig hoger beroep ex
art. 70 lid 1 VW:

Mr R.J. Schenkman

Advocaat te Amsterdam

(p/a postbus 51109, 1007 EC Amsterdam)

tegen

De Staatssecretaris van Justitie

te Den Haag, Bordewijklaan 62

(2591 XR)

V E R W E E R D E R

Gemachtigde:

mr T. Hartsuiker

Ambtenaar ten Departemente

(p/a postbus 30120, 2500 GC)

1. Achtergronden

De heer (hierna "appellant") komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage (zittinghoudende te Haarlem) van 23 mei 2007, reg.nr. AWB 06/25501, verzonden op 23 mei 2007 (productie 1). In deze uitspraak heeft de rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard.

Hieronder zal appellant grieven tegen deze uitspraak formuleren en een toelichting daarop geven.

2. Grieven

2.1

Ten onrechte overweegt de rechtbank in IV. rechtsoverweging 8 het volgende:

"Het feit dat het ontbreken van genoemde documenten in het thans bestreden besluit wordt tegengeworpen maakt dit besluit niet onzorgvuldig. Met het intrekken van het vorige besluit van 5 november 2004 is de asielprocedure van eiser immers geheel open komen te liggen".

Toelichting:

De rechtbank houdt hierbij ten onrechte geen rekening met de omstandigheid dat verweerder geen eenduidig standpunt hanteert in de asielprocedure van appellant met betrekking tot het al dan niet tegenwerpen van het ontbreken van identiteits- en nationaliteitsdocumenten. Dit is in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur jegens appellant; verweerder kan niet in dezelfde asielprocedure het ontbreken van genoemde

documenten aanvankelijk niet tegenwerpen aan appellant en later weer wel. Dit is tevens in strijd met de goede procesorde. Hieraan gaat de rechtbank ten onrechte voorbij.

2.2

Ten onrechte overweegt de rechtbank in IV. rechtsoverweging 11:

"De rechtbank is concluderend van oordeel dat verweerder terecht heeft gesteld dat het voornemen, dat is ingelast in het bestreden besluit, niet strijdig is met het TBV".

De rechtbank houdt ten onrechte geen rekening met de omstandigheid dat in TBV 2001/16 wordt erkend dat het Russisch de algemene voertaal is in de deelrepubliek Tsjetsjenië (TBV 2001/16 pagina 3 onder 6.2 tweede alinea: "In de deelrepubliek Tsjetsjenië is het Russisch de algemene voertaal"); dit is een bevestiging van de verklaring van appellant waarom hij Russische spreekt.

De rechtbank houdt voorts ten onrechte geen rekening met de omstandigheid dat appellant de aanvullende vragen in het kader van het nationaliteitsonderzoek in het eerste gehoor op pagina 9 e.v. gedetailleerd heeft beantwoord. De gedetailleerde beantwoording is tevens een bevestiging van zijn Tsjetsjeense afkomst.

2.3

Ten onrechte overweegt de rechtbank in IV. overweging 12:

"Hetgeen door partijen overigens is aangevoerd, zoals de vraag of de taalanalyse zorgvuldig tot

stand is gekomen, behoeft gelet op het voorgaande geen bespreking".

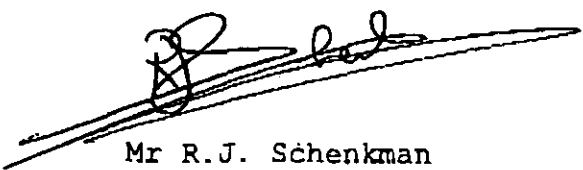
In de gronden van beroep onder punt 13 heeft appellant gemotiveerd beargumenteerd dat aan de door verweerder overgelegde bronnen niet de waarde kan worden toegekend welke verweerder hieraan wenst toe te kennen. Hieraan gaat de rechtbank ongemotiveerd voorbij.

3. Conclusie

Appellant concludeert derhalve tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot gegrond verklaring van het bestreden beroep.

Amsterdam, 19 juni 2007

Bepaaldelijk gevolmachtigde tot het instellen van onderhavig hoger beroep ex art. 70 lid 1 VW:

Mr R.J. Schenkman
Advocaat te Amsterdam
Holthuis International Lawyers
Haaksbergweg 13 (11e etage)
1101 BP Amsterdam

Correspondentieadres:
Postbus 51109
1007 EC Amsterdam
Tel: 020-6509275
Fax: 020-6509051

Bijlage: **productie 1** (6 pagina's)